

f fehéren feketén

2024
december

Advent

□ BEJCZI TIBOR OP

A hit, a remény, a szeretet és az öröm különleges időszaka

Advent egy különleges időszak, amely lehetőséget ad arra, hogy mélyebb kapcsolatba lépjünk Isten kegyelmével és megerősítsük önazonosságunkat a mindennapokban. A domonkos közösség számára Advent egy meghívás arra, hogy hitünket, reményünket, szeretetünket és örömünket ne csak személyes élményként, hanem közösségként is megéljük, és tanúságot tegyünk róla a világnak.

- **Hit: Az Ige Testté lett**

Advent arra indít minket, hogy megerősítsük Istenbe vetett bizalmunkat. Szent Domonkos lelkiisége az igazság keresésére épít. Isten Igéje az a valóságos igazság, amely életet és irányt ad számunkra. Az adventi időszak különösen alkalmas arra, hogy felismerjük Isten közelségét nemcsak elvont gondolatként, hanem valóságként az életünkben. Hívásunk, hogy e hitet prédikációinkkal és tetteinkkel mások számára is tanúsítsuk. Isten jelenlétének jelei ott vannak a mindennapi történetekben, ha nyitott szemmel és hittel keresünk.

- **Remény: A Világosság hirdetése**

A domonkos közösség mindig a remény hírnöke, hiszen Szent Domonkos is ezt vallotta, hogy Krisztus világossága oszlatja el a világ sötéttségét. Advent idején különösen fontos, hogy tanúsítsuk, hogy Isten soha nem hagy minket magunkra, ígéretei beteljesednek. Az adventi gyertyák lángjában is ez a világosság jelenik meg: lassan, de biztosan győzedelmeskedik a sötéttség felett. Mi, domonkosok, e világosság hírnökei vagyunk. Kérdés tehát számunkra: Hogyan válhatunk a remény hírnökeivé a körülöttünk élők számára?

- **Szeretet: A cselekvő Jóság a mindennapokban**

A szeretet a domonkos közösség alapja. Szent Domonkos arra hívott minket, hogy életünkkel és tetteinkkel legyünk Isten szeretetének jelei a világban. Advent idején különösen fontos, hogy ez a szeretet ne maradjon elméleti, hanem cselekvő módon megnyil-

vánuljon: legyen szó imádságról, figyelmességről vagy egy-egy apró gesztusról, amely másokat közelebb visz Istenhez. A szeretet válasz arra, hogy Isten szeretettel fordul hozzánk, és válaszukat a közösségünkben kell megélni.

- **Öröm: A Megváltás Örömhíre**

Advent harmadik vasárnapja, a „Gaudete” vasárnap, különleges emlékeztető arra, hogy az öröm nemcsak érzelem, hanem a hit és remény gyümölcse. Szent Domonkos maga is örömteli prédikátor volt, aki a megváltás örömhírét hirdette. Advent az örömről szól: arról az örömről, amelyet Isten ígéretei és Krisztus eljövételének várása ad. Ez az időszak tehát nem szorongással teli, mert a remény teljes bizonyossággal várakozunk. Mi, domonkosok, ebben a várakozó örömben élhetünk, és ezt az örömet adhatjuk tovább másoknak.

- **A Domonkos Közösség különleges hivatása Adventben**

Advent különleges időszak számunkra, hogy hitünket, reményünket, szeretetünket és örömünket közösségként éljük meg. Ahogy a világ egyre inkább a sötéttség felé halad, mi, domonkosok, Isten világosságának hordozóivá válunk. Tanúságot teszünk arról, hogy Isten mindig velünk van, és ígéretei beteljesednek. Advent nem csupán várakozás, hanem ösztönzés arra, hogy hitünk, reményünk, szeretetünk és örömünk az életünkre és a világra is hatással legyen. Isten kegyelmével, közösségként készülünk Krisztus eljövetelére, és hívjuk meg arra a világot, hogy kapcsolódjon be e szent várakozásba.

Az alkotó imádás élménye

□ HIDVÉGI PÉTER

Az emberben az ima szóvá, fohászkodássá, énekké, költészetté válik.”

Ferenc pápa

Az Isten imádásának, – mint az előbbieken is láthattuk (Szent Domonkos imamódjai) több formája is lehetséges. Elsőként azonban azt kell leszögeznünk, hogy imádni csak és csakis a Szentháromság egy Istent szabad. Minden mást, az Egyház által szentnek vagy boldognak nyilvánított személyt tisztelet illet meg. Az Isten imádata mindennél előbbre való és a hívő ember rendszeres örömszerző és élményt adó cselekedete kell legyen.

Felmerül a kérdés, miért alkotó imádról beszélünk, és miért ez a fejezet címe? Azért, mert az Isten Imádása az ember alkotó tevékenysége. Alkotó, mert építő jellegű. Kapcsolatot épít, a teremttel, aki folyamatosan kezdeményez, megszólít, szeretetével elhalmoz bennünket.

Erre válaszol az ember a maga töredékes módján. Fontos, hogy mindig az Isten a kezdeményező, mi emberek erre csak válaszolni tudunk a magunk módján. Ezek a válaszok lehetnek megtanult imádságok, melyek ismételten visszatérő szöveget és az állandó nyitottságot biztosítják a Teremtőnk felé és irányulásunkat fejezik ki. Gyakran alkalmazzuk a szemlélődő imaformát is, melyet Szent Domonkostól és több egyháztanítótól is megtanulhattunk.

Ismert az úgynevezett „**Jézus ima**”, melyet a jezsuitáktól tanulhattunk. Ennek lényege, Jézus nevének ismétlődő szeretetteljes átélése, miközben folyamatosan mondjuk magunkban. Ez olyan egyéni imamód, mely a személy kapcsolatfelvétele a teremttel ilyen sajátos módon történik. Eközben **próbálunk koncentrálni Jézus Krisztus egész megváltó művére, életére, tanítására** az evangéliumok fényében.

Gyakran tapasztalhatjuk az imádságok alatt, – bármilyen módon is tesszük azt, – hogy bizonyos esetekben megvilágosodunk, új távlatok nyílnak meg előttünk. Ez által imádságunk a Teremtő Istennel való kapcsolatunk elmélyüléséhez vezethet bennünket.

Sajátos imamód a **Szentírás olvasása, elemző elmélkedő vizsgálata (lectiodivina)** és a számunkra, a ma embere számára lényeges, fontos mondanivaló megtalálása, kifejtése, értelmezése, az eredeti szöveg alapján. Lelkipásztori segítséggel igen hasznos lehet az ilyenfajta elemző tevékenység, sok támaszt, útmutatást kaphatunk ettől a módszertől is.

Hasonló építő jellegű és az istenélményünket megerősítő imamód lehet az egyéni, saját szavainkkal kifejtett imádság, beszélgetés az Istennel. Bármilyen élethelyzetben, nem csak akkor, ha bajban vagyunk, értékes imádság élményt adhat számunkra. Az imádságban egyszerre és együtt jelenik meg az istenszeretet és az emberszeretet is. Sajátos módon úgy, hogy saját magunk tisztelete és szeretete találkozik az Isten felénk irányuló szeretetével. **Ebben a találkozásban rejlik a hit erő, a szeretet élmény** és a társadalmi elvárások és szabályok Isten által meghatározott elfogadása és élménye is.

Az alkotó imádás úgy alkot, hogy bennünket formál, istenképiségünket alakítja. Az élményhatások jól egészítik ki egymást, s az ima ereje formál bennünket. A Szentírás, mint Isten szavának rögzített és ilyen módon minden kor emberének megőrzött foglalata és annak elemző kreatív feldolgozása igencsak fontos elmélkedő imamód. A lectiodivina a Szentírás imádságos olvasását jelenti, melyet XVI. Benedek pápa kezdeményezett és a napi evangéliumi szakaszok figyelmes olvasásával azok háttérét, a szerző kifejezőmódját, az elbeszélt történetet elemezve értelmezi az Isten szavát.

Fontos az egyes szakaszok előzményeinek az ismerete is. Így a Szentírás értelmezése világossá válhat az olvasó számára, és személyes üzeneteket is tartalmazhat a mai embernek is. **Az olvasás és az imádság összekapcsolódik és értékelő, értelmező Isten – Ember párbeszéddé válik bennünk.** Ez talán a legfőbb értéke ennek az alkotó imádnak.

Az írásban foglalt ige a Szentírás olvasásának elménye, az átélmelkedő elemző módszer mellett tartalmaz olyan alkotó elemeket is, melyeket átélve az ember ezen az úton is eljuthat az Isten szavának megismeréséhez. A nyelvi kifejezőkészség gazdagsága a különféle nyelvekre lefordított és ma is eredeti tartalmat hordozó mű generációkról generációkra, évezredekén át az Isten élő szavát adja nekünk. A Szentírás olvasása mindig értéket közvetít az embernek. Az igazság többféle módon való megfogalmazása is lehetséges, melyek mind az adott élet-helyzetben értelmezhetők.

Az ember hármasság egységből áll. A test a lélek és a szellem alkotja. A lélek az a természettudomány által is megragadható valóság, mellyel a lélektan, - más néven a pszichológia – foglalkozik, és leírható, meghatározható tudományos módszerekkel és eszközökkel. A szellem, azonban az a kategória, mely nem írható le semmilyen természettudományos úton, de része az embernek. **Az alkotó imádnak elménye abban is megnyilvánul, hogy a test cselekedete, a lélek közreműködése által a szellemi valóságot közelíti meg segítségével az ember.** Ezért tudunk az imádnakban a Teremtővel való kapcsolatot mélyebb szintjéig eljutni, mert az átélt és őszinte imádnak a szellemi, transzcendens létezés minőségébe vezet bennünket, természetesen azokkal a korlátokkal, melyeket az ősbűnünk, – mely nem személyes bűnünk - és az emberi természetünk lehetővé tesz. Az imádnak szándékaink szerint lehet – a teljesség igénye nélkül – kérő, hálaadó, áldást kérő, köszönő és spontán a lelkünkben feltörő fohász is. A leggyakrabban a kérő imát alkalmazzuk, mert amikor a konkrét céljainkat megfogalmazzuk, szívesen fordulunk Istenhez, hogy segítsen a megvalósításban.

Arra már kevésbé gondolunk, hogy a mi céljaink hosszú távon mennyire szolgálják a szellem épülését, Isten üdvösség tervébe mennyire illeszthetők be. Nehezen, vagy egyáltalán nem értjük meg, ha nem, vagy nem pontosan úgy kapjuk a természetfeletti támogatást, ahogy azt mi elképzeltük. Az isteni tervek gyakran kevésbé érthetőek számunkra.

A mély hit azonban segít elfogadni minden terveinkkel ellentétes vagy csak egyszerűen más megoldást.

Sajátos imádnak elmény a **Szentségimádnak is. Ebben az imádnakban Jézus jelenlétét ünnepeľjűk és éljűk át a magunk sajátos módján az eukarisztiában.** Ebben a középpont Jézus Krisztus. Fontos ebben az imádnakban a tanulás. Márta és Mária szerepe és viselkedése, amikor a Mester beszél hozzájuk, sokat mond nekűk is. (Lk.10.38-42.) A kétféle viselkedés minta az emberi cselekvés és reakció módozatait mutatja be a mai embernek. Mi is gyakran hasonlóképpen cselekszűk hitűk megélésekor. Van, aki cselekvő részvételével a feltételeket teremti meg, ami igen fontos feladat, és van, aki a figyelmes hallgatással igyekszik megérteni, majd követni az Úr szavait. Mindkettő fontos, úgy is mondhatnánk egymást kiegészítő, de ellentéteket is generáló cselekedet.

Szentségimádnakor együtt jelenik meg az **imádnak, dicsőítés és a hálaadás, mint emberi cselekedet.** Az imádnakban kiteljesednek a már említett imádnakok, azzal a kiegészítéssel, hogy a Szentségimádnakban jelen van **Jézus Krisztus titokzatos teste** is, így az ember minden más cselekedeténél kifejezettebb az elmény, hiszen maga Jézus van jelen. A dicsőítés, mint önálló imádnak is sokszűű tartalmat közvetítő imádnak, ezzel fejezheti ki az ember legjobban meggyőződéses hitét és szeretetét az Istennek.

A mélyen átélt imádnak elmény, alkotó gondolatokat és ösztönző cselekedeteket generálhat az emberben. A hálaadás a Szentségimádnakban mindig jelen van. Hála adni Jézus Krisztusnak, mindig mindenért van okűk. A bennűk munkálkodó alkotó hit-elményért életűk kisebb nagyobb sikereiért, gyakran kudarcaiért, megpróbáltatásainkért, az élő hitűk aktív kifejezése.

A Szentségimádásban azonban a jelen lévő Jézuson kívül az Atya és a Szentlélek is jelen van, az imádat Őket is megilleti a Szentháromság egy Isten jegyében. Így, bár Jézus Krisztus van az Oltáriszentségben fizikailag is jelen, de hitünk szerint teljes Isten imádatban veszünk részt. Ezért különleges alkalom, amikor a Szentségimádáson részt veszünk, mert olyan találkozásban van részünk aktív cselekvő magatartásunk révén, hogy Isten jelenlétében élünk, mely a legnagyobb kegyelem számunkra, melyet itt a földi életünkben kaphatunk.

Gyakran imádkozzuk még a zsolozsmákat is, melyek a Szentírás az Ó- és Újszövetség egyes kiemelt részeiből, azok átélmélkedéséből állnak. Az alkotó imádás élménye abból is eredeztethető, ahogyan Jézus tanítja imádkozni tanítványait. (Lk.11.1-4) Ebben azt is mondja nekünk, hogy ne csak, mint **Teremtőre, Mindenható Úrra tekintsünk Istenre, hanem bátran legyünk atyai barátja, akár családtagként is fordulhatunk hozzá.** Ezáltal az a bensőséges viszony valósulhat meg, mely élményt, igazi kapcsolati élményt adhat az embernek. Gyakran olvassuk az Újszövetségben is, hogy Isten gyermekei vagyunk. (Mt.5.45, Jn.1.12, Róm.8-23, 1Pét.1.23.) A gyermekhez pedig kölcsönös érzelmi kapcsolat fűzi az Atyát, és ennek megfelelően alakítja ki viszonyát is hozzá. (Gal.4.4-7.) Szent Pál fogalmazza talán a legszemléletesebb formában, hogy nem szolgák vagyunk, hanem fiúk, és így Isten kegyelméből örökösök is. Az örökség ebben a viszonylatban nem földi javakat jelent, hanem az Isten szeretetének kiáradását, az Atya – Fiú viszony teljes családi kötelékét, mely meghatározza egész életünket, amennyiben elfogadjuk azt és élünk vele együtt.

Az emberi családképünk is ebből a szemléletből, szeretetből táplálkozik, hiszen Isten ilyen módon benne van úgy az emberiség nagy családjában, mint a mikro családokban a legkisebb sejtekben is velünk él, szeret, ha kell, szenved is.

Az imádás művészi élmény, amennyiben az ember megtapasztalja benne a szép és a jó érzését és az érdek nélküli abszolút igazságot, a követésre méltó utat. A hívő ember természetesen nem vonatkoztathat el a Szentírás igehirdető igazság tartalmától, melyből építkezik, hitünk fundamentumát adja. Azonban azt is látnunk kell, hogy a **Szentírás olyan művészi módon felépített világirodalmi értékeket is tartalmazó mű, mely önmagában is élvezettel olvasható irodalmi alkotás.** Két szerzője az Isten és az ember olyat alkottak, melyet csak csodálni lehet. A hívő embernek pedig azt a kettős élményt adja, mely egyrészt az írások által számunkra közvetített Krisztus esemény legfontosabb **teológiai, történeti megalapozását, hitünk igazság tartalmát és annak élményét, másrészt viszont irodalmi művészi élményt** is nyújt, mely így együtt adhatja meg nekünk az **alkotó, befogadó imádás művészi élményét.**

Az imádás, alkotásra, cselekvésre készíteti az embert. Ezáltal olyan művészi élményt nyújt, mely a hívő ember legfőbb értéke, élete értelmét adja. Ez a magatartás, ha szerény és alázatos viselkedést hoz létre az emberben, mindenki számára vonzó és követendő életforma lehet.

Újabb nyelvemlékek a Margit-szigetről

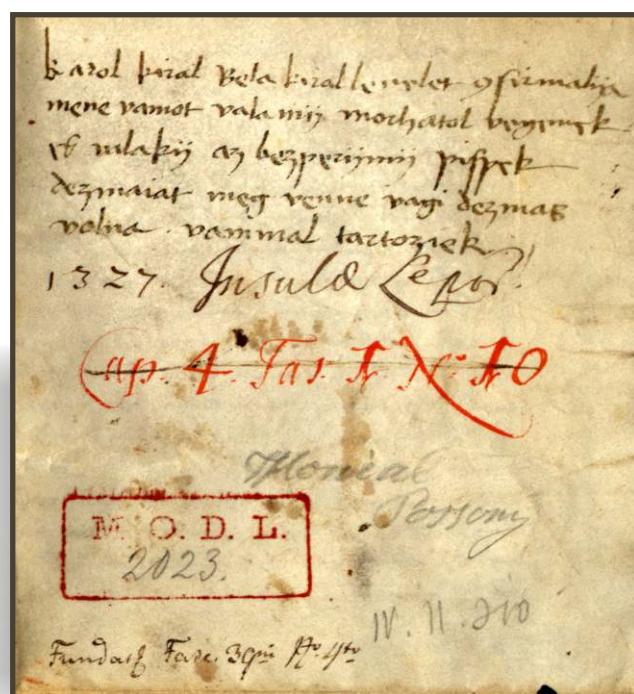
□ ZÁGORHIDI CZIGÁNY BALÁZS

Szent Margit egykori kolostora késő középkorra anyanyelvű írásbeliségünk egyik központjává vált. Az 1500-as évek elejéről mintegy tíz olyan magyar nyelvű kódexet tartanak számon, amely a szigeti apáca-konvent számára készült, ezek többségét maguk az apácák – az irodalmi tanulmányainkból ismert Ráskay Lea, Sövényházi Márta és névtelen társaik – másolták.

Arra is van példa, hogy a nővérek a magyar nyelvet magánlevelezésben használták, most pedig egy olyan nyelvemlék csoport került elő, amely az anyanyelvű hivatali írásbeliség meglétére utal.

Az anyanyelvűség elterjedése szoros kapcsolatban áll a rend késő középkori reformjával, amely a magyar rendtartományban a 15. század második felében zajlott le. A rendi szabályok szigorú betartatása (obszervancia) kezdetben konfliktust okozott az elsőrend és a lelki vezetésük alatt álló másodrend között, így az apácák – egyházi és világi támogatással – egy időre kivonták magukat a férfirend irányítása alól.

Miután a helyzet az 1470-es években rendeződött, elindult a szigeti konvent reformja: ennek látványos nyelvi emléke a Birk-kódex, amelyet a reform egyik ismert személyisége, Váci Pál testvér készített. Az 1474-ben a Margit-szigeten összeállított kézirat (amelynek ma csak töredékei ismertek) Szent Ágoston reguláját és a rendi konstitúciókat foglalta magában magyar nyelven. A szigeti kódexek sora – köztük a rendalapító élettörténete, a Domonkos-kódex és a Sziget szentjének életét és csodáit összefoglaló Margit-legenda – azonban egy kissé később, csak az 1510-es években indult el, ami azt jelenti, hogy a reform beéréséhez legalább egy emberöltőre volt szükség.

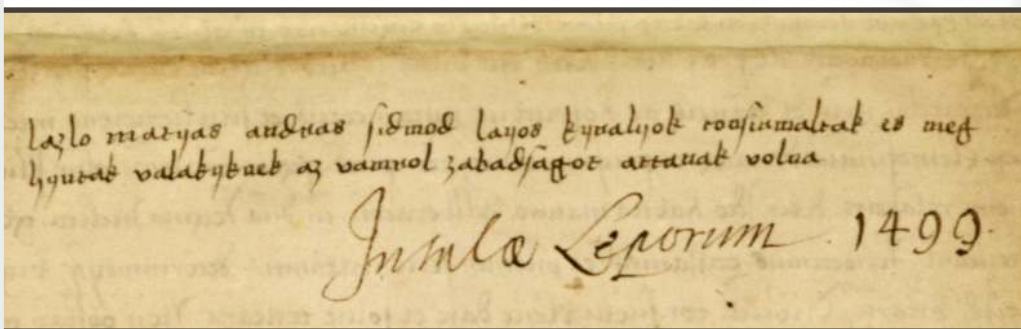
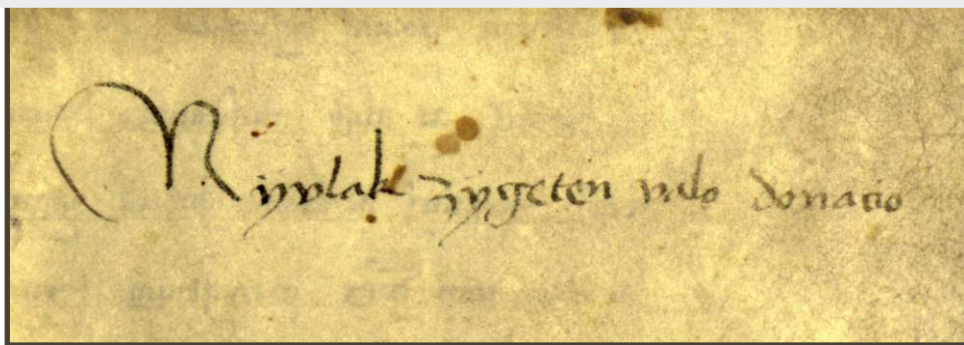

Magyar nyelvű feljegyzés Károly Róbert király 1320. évi oklevelének hátlapján: „Karol kiral Bela kiral levelet confirmalya mene vamat valamj morhatol vegenek es valaky az bezperymy pispek dezmaiat meg venne vagidezmas volna vammal tartoziak”

A Domonkos Rendtörténeti Gyűjteményben folyó szakmai munka során a közelmúltban a Margit-szigethez köthető nyelvemlékek egy újabb csoportja került elő: középkori oklevelekre utólagosan feljegyzett magyar szövegek. Annak ellenére, hogy az egykori konvent könyvtára és kincstára is megsemmisült (leginkább a II. József-féle felosztások következtében), a levéltár megmenekült a pusztulástól, és – igaz összekeveredve a domonkos nővéreket a török időkben befogadó klarisszák iratanyagával – ma is megtalálható az Országos Levéltárban.

Az értékes levéltári anyag áttekintése során derült ki, hogy számos oklevél hátlapján olvasható hosszabb-rövidebb magyar nyelvű szöveg. A feljegyzések helyesírásából és írásképeiből egyértelmű, hogy középkori (a nyelvtörténeti korszakolás szerint ómagyar kori) szövegekkel van dolgunk, ami a latin nyelvű hivatalos írásbeliség 19. századig tartó egyeduralma alatt igazi különlegességnek számít.

A Sziget eredeti elnevezésére utaló feljegyzés
IV. László király 1282. évi adománylevelén:
„Nylvlak zygeten valo donacio”

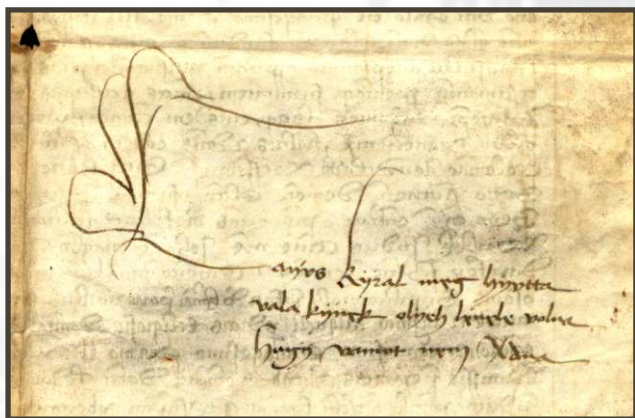

Kódexmásoló apácától származó írás
II. Ulászló király 1499. évi oklevelén:
„Lazlo matyas andras sidmod layos kyalok
confirmaltak es meg hyutak valakynak
az vamlol zabadsagot attanak volna”

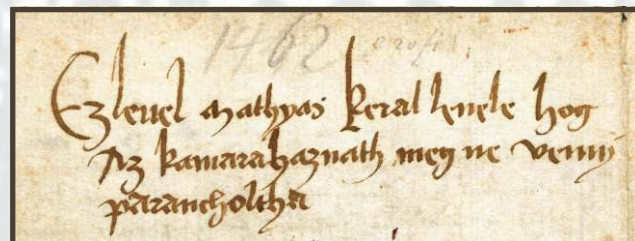
A több ezer oklevelet tartalmazó egykori (klarissza) levéltár anyagának többszöri „átforgatása” után mintegy 140 feljegyzést sikerült azonosítani, amelyek terjedelme az egy-két szavas odavetett megjegyzéstől a hosszabb, többszörösen összetett mondatokig terjed. A szövegek az adott oklevél tartalmát foglalják össze, és jól azonosítható témák köré (adómentesség, vámjövendelmek, bíraskodás stb.) csoportosíthatók, azaz a levéltárban való tájékozódást segítették – feltehetően a latin nyelvben kevésbé járatos apácák számára.

Keletkezésük két korszakhoz köthető: a feljegyzések zöme az 1460-1470-es években (azaz abban az időszakban, amikor a nővérek kivonták magukat a testvérek irányítása alól) keletkezett és világi írástudókhoz kötődik, kisebb részük a 16. század elején készült és apácák – köztük Ráskay Lea – kézírását őrzi.

Az újonnan felfedezett nyelvemlékek jelentőségét két vonatkozásban is érdemes kiemelni: egyrészt jelentős (és nem szokványos) szövegmennyiséget képviselnek, másrészt pedig a késő középkori anyanyelvűség egyik központjához, a Margit-szigethez kötődnek.

Kalligrafikus írás Mária királynő 1383. évi oklevelén:
„Layvs Kyal meg hyvta valakynak olyph levele volna
hogy vamlot nem adna”

Kamara haszna adó tárgyában készült kivonat Mátyás király
1462. évi mandátumán:
„Ez level Mathyas keral levele hog az kamara haznat
meg ne venny parancholtha”

Mindazoknak, akik részletesebben is érdeklődnek a téma iránt, ajánljuk figyelmébe a H+Média Patent című podcast adását, amelyben Zágórhidi Czigány Balázs számolt be a felfedezésről. Elérhető a Youtube-on:
www.youtube.com/@hpluszmedia

Hajnali roratéim

□ SCHÄFFER ERZSÉBET PÓKFONÁLON C. KÖNYVÉBŐL

Hová lettek azok a hajnalok? Ki keltett, finoman rázogtatva minket az ágyból? Hogyan hagytuk oda a meleg dunyhát a vaksötét szobában? Mosdottunk a jeges lavórban, kapkodva szedtük hideg göncünket, nem adott még meleget a sparhelt. De valaki nálunk is korábban kelt. Pattogva égett a gyújtós a kihűlt platni alatt, s ebben a pattogásban benne volt a forró reggeli tej ígérete, az olajban sült pirítósé... Ha majd hazaérünk... Hogyhogy nem bántuk akkoriban, hogy a pirítós nehéz szaga betölti a konyhát...

Nyikorgott a kiskapu, a sötétben meg a ködben nem láttunk a szomszéd házig se, legfeljebb nagykendős öregasszony-árnyakat, azokat is majd csak a templom felé vivő kaptatón, ahol lehagytuk őket halk csókolommal, hogy együtt érijünk a tótlíkiakkal, meg a Hanfland felől jövőekkel a templom elé. Szuttyogott a latyak magas szárú cipőink talpa alatt, vagy törtük a tócsák szemére fagyott hófehér szemfödelet, s hányszor ropogott a hajnali hó a lábunk nyomán szikrázón, fehéren. Hogyan volt, hogy gyerekkorunkban, gyakorta már adventkor előreküldte szakadó dunyháit az ég...

Akkor már várakoztunk. Ki tudja, hogyan fogalmazta meg a gyerekszív azokon a decemberi hajnalokon, hogy mire vágyik, míg tapossa egyik reggelt a másik után.

– Az egy tett, hogy eljöttök a roratéra. Azt nem mindenki teszi meg, látjátok... Hogy felkel hajnalban, ruhát ölt, s elmegy a templomba. Ahhoz ember kell, s akarat, gyerekeim... Ezt mondta a papunk, aki tanár volt, apadhatatlan kút a bölcsessége, de akit botorul elhagytam, s csak a betegágyához találtam vissza. Sokára. Nagyon sokára.

Talán meg se fogalmaztuk, hogy várakozunk. Mégis, tele voltunk vágyakozással. Várakoztunk a hóesésre, a patak hátát borító jégpáncélra, a disznóvágások perzselő, meleg tűzére, az ujjunkra húzott forró malackörmökre, diók pat-tanó héjára, az olvasztott cukormáz édességére... Az ünnepre. A születésre. A titokra. A Kiszézus jászolára, a meleg szobában a karácsonyfa illatára, alatta a zizegő szalma aranyos kupacára, a gyertyák fényére, az énekre, amit dörögve kísért apám, sose hallottam énekelni máskor, csak karácsonykor.

És persze vágyakoztunk az ajándék után. Az ajándék után, ami titkot hordozott, a szeretet és odaadás titkát, de ezt akkor még nem értettük. Nem is kutattuk. Csak éreztük,

hogy van valami a karácsony körül, ami túlmutat bejglin és szalancukron, de még a hajás babámon és a testvérem kis teherautóján is messzebbre üzen valamit. Ha még meg lenne az öreg Jokl, a falunk tehénpásztora, az talán tudná, hol van az a messze. Az öreg, így mesélték, minden áldott évben, karácsony napján megmosdott, megáldozott és este hat órakor kiállt a főtérre. Ott keresztet vetett és horpadt trombitáján elfújta a Stille Nachtot. Az asszonyok ekkor a paraszas vasalókba tömjént szórtak, s végigfüstölték az istállókat, a pincét, a gazdaságot. S a várva várt karácsonyestén megkezdődhetett az ünnep.

Így volt. Várakoztunk. S a várakozás tisztára söpörte a lelkeket. Mert az ember a várakozásban figyelni kezd. Elcsön-desedik. Más lesz a fontos, vagy más is fontos lesz a számá-ra. Valahogy úgy, amikor egy kisbaba készülődik. Ott legbelül. Kell a körülötte élőknek az a kilenc hónap. Kell, hogy megszülessen a vágy, a kíváncsiság, a feltétlen odaadás az után a kis jövevény után. Kell a megszentelt idő. És a várakozás ideje, a vágyakozás percei, ha nem is tudunk róla, megszentelt percek.

Valami történik az emberrel, amikor valakire vagy valamire vár. Ebben az „azonnal mindent akarok” korban szinte egyetlen mondanivaló, hogy én úton lenni például, lassú vonatokon, sokáig szeretek. Talán, mert már tudom, a megérkezéshez idő kell. Nem véletlen, hogy csak a mesék boszorkányainak és tündéreinek kiváltsága: „hipp-hopp, ott legyek, ahol akarok...” Rajtuk kívül a régiek gyalogoltak, lóra ültek, szekérre, batárra, tengerjáró hajóra, s utaztak hetekig... S az utazás hosszú ideje alatt szárnyat bontott bennük a vágy: De jó lesz már megérkezni! Megölelni végre a rég nem látottakat...! Ezért nem indultak útnak áldás nélkül. Bőjt után az első falat, hóban, metsző hidegben gyaloglónak a meleg szoba, szomjas vándornak a pohár víz... A szerelemben is a leggazdagabban hullámozó érzelmek a beteljesedés előtti hosszú várakozás érzelmei. Meg kell tanulnunk vágyakozni...

Bécs városában voltam két hete, vasárnap. A házigazdák illatos, forró puncsral kínáltak, és meggyújtották a koszo-rún az első gyertyát...

Advent ideje van. Az ember elcsön-desül, magába néz, ha van rá alkalma, fűszeres forralt bort kortyol, süteményt süt, beteget, barátot látogat. A fogyasztó az áruk földíszített szentélyeiben vásárol, tolong, ajándékot halmoz ajándék-ra. És milyen a karácsony üzenete... Még ebben az izzadsá-gos igyekezetben is meg-megcsillan néha bennünk a vágyakozás. Valami méltóra. Hogy pakkok és plázák reménytelen, izgatott hatalmán túl, végre eljussunk a karácsony belső békéjéig. De ehhez oda kell hagynunk ma-gunkból egy darabot. Nem könnyű. Oda kell hagynunk ma-gunkból valamit, hogy végre megtanuljunk vágyakozni az után, ami már rég a miénk.

Én gyerekkorom hajnali roratéira. Ott ülök télikabátban, kiscsizmásan... Két copfom között nézem, ahogy öreg pa-punk csak áll görnyedten, és nem fárad el újra és újra elújsá-golni a karácsony hírét: Örömet mondok. Nagy örömet néktek...

Pier Giorgio Frassati

□ FR. GERARD FRANCISCO TIMONER III, OP
HUNYADI LÁSZLÓ FORDÍTÁSA

Boldogok, akik éheznek és szomjazzák az igazságot, mert majd eltelnek vele. (Mt 5,6)

Kedves Testvérek!

Hálát adva Istennek, Aki minden jó forrása, a Domonkos Rend örömmel fogadja Ferenc pápa bejelentését, miszerint PIER GIORGIO FRASSATI testvérünket (1901. április 6 – 1925. július 4.) a 2025. július 28. és augusztus 3. között tartandó Ifjúsági Találkozó alatt szentté avatják.

Pier Giorgio világi domonkos volt, akit II. János Pál pápa a „nyolc boldogság emberének” nevezett. Világszerte megszámlálhatatlanul sokakat, különösen fiatalokat inspirált. Egyik életrajzírója „merész sportolónak, ravasz tréfacsinálónak, könnyörtelen aktivistának, és váratlan misztikusnak” nevezte! Ez az a fajta személyiség, mely igazán inspirálhatja a legkülönbözőbb háttérrel rendelkező embereket is. És valóban inspirálta a fiatalokat arra, hogy törekedjenek *verso l'alto*, a csúcs felé, de nemcsak, hogy vele együtt hegy-csúcsokra menjenek, hanem hogy lássák a teremtés nagyszerűségét, és hogy a Teremtőt imádják.

De Pier Giorgio legmélyebb találkozása Istennel egy „hegyen”, a „Nyolc Boldogság hegyén” történt (Máté 5). Amikor megkérdezték tőle, hogy hogyan bírja elviselni a szegények koszos és bűzös otthonainak látogatását, Pier Giorgio így válaszolt: *Gesù mi fa visita ogni mattina nella Comunione, io la restituisco nel misero modo che posso, visitando i poveri*: „Jézus minden reggel meglátogat a szentáldozásban, én pedig visszonzom a látogatást azzal, hogy a szegényeket szolgálom.” A Katolikus Akció tagjaként hirdette: „A játékonyság nem elég: társadalmi reformra van szükségünk.” Siénai Szent Katalin írásai és Savonarola prédikációi által inspirálva 1922-ben csatlakozott a világi domonkos közösséghez, felvéve a „Girolamo testvér” nevet.

A Domonkos Család jámbor tagjaként mindig tartott egy Rózsafüzért a zsebében, és naponta el is imádkozta azt.

Verso l'alto! Pier Giorgio megbízható vezetőnk és társunk abban, hogy találkozzunk Istennel, Aki szeretett az emberekkel a hegyekben találkozni. A próféta szavai Pier Giorgio-ra és a Domonkos Család szentjeire is vonatkoznak: „Milyen szép a hegyeken annak a lába, aki jó hírt hoz; aki békét hirdet, örömhírt hoz” (Izajás 52,7)

Talán néhányan megkérdézhetik: már oly sok szentünk van, a liturgikus naptárunk szinte teljesen tele van ünnepekkel és emléknappal; miért folytatjuk mégis a szentté avatások támogatását? Azért tesszük, mert Pier Giorgio oltárra emelése mindannyiunk számára újra megerősíti, hogy az evangélium hirdetése, különösen a domonkos élet által, annak teljességében és gazdagságában, a Rend minden ágában – a szerzetesek, apácák, apostoli nővérek, világi és papi közösségekben is – valóban a *szentség útja*.

Forrás: www.op.org

Photo (c) Associazione Pier Giorgio Frassati, Rome. Used with permission

Új promótorunk Cristóbal atya

□ LIPP MÓNICA FORDÍTÁSA

Szeptember 8-án a rend mestere, Gerard Francisco Timoner III. kinevezte Cristóbal Torres Iglesiast, az amerikai Szent Márton de Porres provincia tagját a világiak általános promotorává. Cristóbal atya Br. Juan Ubaldo López Salamanca utódja, aki a kolumbiai Szent Bertrand Lajos tartomány tagja.

1971. december 28-án született New Yorkban kubai születésű szülők, Gelacio Santiago Torres és Esperanza Iglesias Toribio gyermekeként. Cristóbal és testvére, María a New Jersey állambeli Hudson megyében nőttek fel. Cristóbal 2009-ben lépett be a domonkos rendbe, és 2010. augusztus 8-án tette le első fogadalmát. 2013. október 19-én diakónussá, 2014. június 21-én pedig pappá szentelték.

Cristóbal atya a Rutgers Egyetemen, majd New Yorkban tanult, ahol szociális munkás diplomát szerzett. A Missouri állambeli St. Louisban szerezte meg teológiai diplomáját. Ezt követően a floridai Miamiban a Barry Egyetemen doktorált.

Tartományában kilenc éven át egyetemi lelkészként és a Barry Egyetem teológiai adjunktusaként szolgált. A rendet tolmácként és fordítóként is szolgálta számos találkozón, többek között a Rend Nemzetközi Missziós Kongresszusán (2017), valamint a trogiri (2013), bolognai (2016), biênhòai (2019) és tultenangói (2022) általános káptalanokon.

Cristóbal atya képzőművész, aki ikonográfiai műveken és képregényeken keresztül prédikál. Művei közé tartozik többek között: a Domonkos Utolsó Vacsora; a Haiti Port au Prince-i Zanmi Beni gyermekközösségben lévő Limai Szent Róza kápolna ablakainak tervezése; a Jézus Szíve kápolna ikonkeresztje a Barry Egyetemen.

Borító tervek az Egy próféta a népeknek, Paul Farmer tanúságtétele és a Teológiai etika című kötetekhez a Wipf and Stock kiadónál, valamint különböző kiadványokban és magángyűjteményekben szereplő alkotások.

Cristóbal atya örömmel várja, hogy a domonkos világiak és a Nemzetközi Domonkos Ifjúsági Mozgalom testvéreit és nővéreit kísérhesse szerte a világon, akik a rend prédikációs karizmáját változatos módon élik meg, és kreatívan továbbadják másoknak szemlélődésük gyümölcseit.

Kedves Testvérek!

Cristóbal atya elfogadta meghívásunkat és eljön Magyarországra. 2025. május 31-én 10 órakor a budapesti Rózsafüzér Királynéja, korábbi domonkos templomban (Thököly út) szentmisét celebrál az országos találkozónkon és tervezi közösségek meglátogatását is. A részletekről mindenkit időben tájékoztatunk.

Kőrösiné Merkl Hilda

A Szentatya három domonkost kreál bíborossá a december 8-i konzisztóriumon:

Jean-Paul Vesco OP érsek, Algír (Algéria) érseke, Francis Leo OP érsek, Toronto (Kanada) érseke és Timothy Radcliffe OP atya azon 21 személy között van, akiket Ferenc pápa a december 8-án tartandó konzisztóriumon bíborossá kreál. A pápa ezt október 6-án, vasárnap jelentette be, miután a Szent Péter téren jelen lévő hívekkel és zarándokokkal együtt elimádkozta az Úrangyalát.

Hivatásgondozás 2024

□ BEJCZI TIBOR OP

Két domonkos jelölt beszámolóját olvashatjuk a hivatásgondozás 2024. évi eseményeiről. Adjon bátorítást minden fiatalnak, aki meghívást érez arra, hogy Szent Domonkos lelkiségében kövesse Jézust és szolgálja a lelket üdvét!

Ekler Levente, jelölt: Ebben az évben a Domonkos-rend programjain nagy gyakorisággal voltam jelen hivatástisztázás céljából. Ezek a programok nem kizárólag a domonkos hivatásgondozást tűzték ki célul, de mivel a rend lelkiségét jól közvetítették, így ezta célt is szolgálják.

A programok sorát a Fáklya nevű ifjúsági programsorozat és közösség nyitotta. Ezt a testvérek és a nővérek közösen vezetik Budakeszin havi rendszerességgel. Ez egy délutánt magába foglaló lelki nap, amelyet közösségben töltünk, misével, imádsággal és kellő mértékű tanítással a domonkos lelkiség szellemében. A résztvevők sokszínűsége miatt a rend családias és vidám karakterét nagyon szépen reprezentálja, és igazi feltöltődést ad a fiataloknak.

Az év első felében megrendezésre került hivatás zárandoklat is, amelyet a nővérek szerveztek és egyszerre biztosított lehetőséget az imádságos elmélyülésre és a tartalmas beszélgetésekre a hivatások kérdésében. Ez a program azóta bővült, az év minden szakában várja zárandokokat.

Egyéni lelkigyakorlatra is volt lehetőségem a soproni rendházban. Ez egyszerre adott lelki táplálékot és engedett betekintést a közösség életébe. A testvérek barátságos hozzáállása igazán nagy élménnyé tette azt a hétvégét, soha nem éreztem kényelmetlenül magam az ismeretlen közegben.

A nyári csendes lelkigyakorlat, ami szintén a nővérek és a testvérek közös gondozásában zajlott le, Budakeszin szintén sok segítséget nyújtott. Az elcsendesedés lehetőséget adott a hivatásomról beszélhessek Istennel, és így egy valóban helyes döntés születhessen meg ebből a csöndből a kísérőm segítségével. A Domonkos Nyári Egyetem ezzel szemben a közösség mellett a rend intellektuális aspektusát is hangsúlyozta. Az előadásokkal, imádsággal, kulturális

és közösségi programokkal tarkított eseményen, lehetett együtt a domonkos család Vasvár történelmi fontosságú rendházában.

Végül az őszi nyílt hétvége zárta a sort Sopronban, aminél a résztvevők még inkább közel kerülhettek a rendi élet hétköznapijaihoz, megismerkedve a testvérekkel, hivatástörténeteikkel és a rend történelmi és lelkiségi dimenzióival.

Ezek a programok sokszínűségük által lehetőséget adtak a domonkos élet minden aspektusának megismerésére és nagyban segítettek a döntéshozatalban hivatásomat illetően.

A domonkos hivatás:
Istennel és Istentről beszélni

- **Ígyt hétvégék:** Debrecen, május 10-12 • Sopron, október 18-20.
- **Domonkos Nyári Egyetem:** Vasvár, augusztus 8-11.
- **Egyéni lelkigyakorlat, megbeszélés alapján.**

Info: Bejczy Tibor OP hivatásgondozó • hivatas@domonkosok.hu

Keress bátran!

Márovics Kristóf, jelölt: Az elmúlt másfél évben lehetőségem volt a Domonkos rend több lelki és hivatásgondozó programján részt venni, többek között nyílt hétvégéken, lelkigyakorlatokon, zárándoklatokon, nyári egyetemen, és a fáklyán, ami egy havi megrendezésű ifjúsági csoport.

Ezek az alkalmak, nemcsak mélyebb bepillantást adtak a rend életébe, hanem jelentős lelki és közösségi élményekkel is gazdagítottak minket, fiatalokat. A sok jó közül nem egyszerű kiemelni, hogy mi az, ami a legtöbbet adta, de ha kettőt meg kéne neveznem, akkor az a fáklya lenne, és a nyílt hétvégék.

A fáklya, egy olyan lelkinap sorozat, amire egyetemisták, és középiskolások jönnek, az ország minden részéről. Az alkalmakat Budakeszin tartják a nővérek Tibor atyával együtt. A program általában egyből a csúcsponttal kezdődik, a szentmisével, ebédünk, majd közös imával, hogy vagy körrel és énekléssel folytatjuk a napot. Minden alkalomnak megvan a maga témája, ami általában az adott időszak egy egyházi ünnepéhez kapcsolódik. Van lehetőség szentgyónásra, személyes beszélgetésre, ami számomra nagyon sokat segített a hivatáskeresésben is.

A nyílt hétvégéken, melyeken Debrecenben és Sopronban vettem részt, lehetőséget adtak arra, hogy jobban megismerjem a közösséget, rend minden napjait. Nagyon családias légkör fogadott mind a 2 helyen. A programban mindkétszer volt városnézés, közös szentmise, zsoltosma és mély beszélgetések.

Ezekről az alkalmakról a szeretetteljes légkört, és az atyák támogató buzdítását vittem magammal, bárkinek bármikor ajánlanám a részvételt, még akkor is, ha nem gondolkoznak egyelőre a szerzetességen.

Novíciátus Vechta-ban

□ CSÁKI ATTILA, STUDENS

Helyszínváltás

A novíciátus számunkra nem a megszokott módon kezdődött. Ennek oka, hogy 30 év után a wormszi rendház bezárása miatt a novíciátus Vechta-ba költözött. Azonban előbb még megvártuk az előző évfolyam fogadalmát, s csak azt követően költöztettük át a novíciátust az új helyére.

Ezen kezdeti másfél hónapos időszak ezért igen intenzíven telt, hiszen a Wormshoz közeli oktatást, valamint zárándoklatokat ebbe az időszakaszba kellett beiktatni. Így augusztusban Freiburgban és a franciaországi Strasbourgbán, a Francia Tartomány novíciusainál is látogatást tettünk. Novícius társaim, akik addigra már a posztulátusi helyükről visszaérkeztek Wormsba, nagy nyitottsággal és szeretettel fogadtak. A soproni beöltözésemet követő fél napos vonatút után a következő nap már az ő beöltözésüket ünnepelhettük.

Vechta

Az ismeretlenség homályába burkolózva áll ez a kisváros Észak-Nyugat Németország mocsaras vidékének közepén, félúton Osnabrück és Bréma között. Méretét meghazudtolva saját egyetemmel, s komoly élettel rendelkezik, melyet részben a környéken lakó sok fiatalnak köszönhet, mezőgazdaságilag pedig igen fejlett térségét jelenti az országnak. Ide érkeztünk meg szeptember közepén a novíciátussal jónéhány óra autózás után. Kezdetben a novíciátusi könyvtár elrendezésével és a novíciátusi terület berendezésével voltunk elfoglalva, mely utóbbiról nagy odafigyeléssel gondoskodott a konvent házfőnöke, Ludger atya. Az ő atyai gondoskodását mindvégig érezhettük az ott töltött idő során; figyelt rá, hogy a novíciátus Vechtaban valóban új otthonra találhasson. Maga a rendház a város szélén egy erdős terület szomszédságában helyezkedik el, mely ideálissá teszi a novíciátus elmélkedő időszaka számára.

A testvérek életritmusában meghatározó a helyi iskola, amelyet a rend üzemeltet, s ahol sok rendtag oktatási tevékenységet folytat. Ez némiképp a napirenden (iskolaszünetben tovább lehetett aludni), némiképp a fiatalos légkörön volt érezhető, melyet tovább erősített a szomszédos cserkészházban végzett rendszeres lelkipásztori tevékenység a testvérek részéről.

Gin

Különös hangulatot kölcsönzött a rendháznak Gin, a fekete kandúr. Bár a legkisebb volt közülünk, mégis talán a legnagyobb hatással bírt a rendház légkörére, véleményem szerint nagyon is pozitív irányban. Többen is gondoskodtunk róla, melynek eredményeképpen igencsak sikerült elkényeztetni, bár világos határokkal reguláltuk az ő életét is, amennyire ez sikerült. S noha olykor „beleimádkozott” az étkezés előtti imánkba, mindenesetre a Ludger atya által készített különösen szép karácsonyi betlehemet ő is csak kívülről csodálta meg.

Stúdium

A német tartomány nagy gondot fordít az alapos, színvonalas és többletéggel járó képzésre. Ennek egyik eleme volt a novíciuster által tartott rendszeres képzés, melyben a Konstitúciót, a szerzetesi életformát és a szerzetespapi életet elméltük végig az egy év alatt. Ezen kívül heti rendszerességgel pasztorális gyakorlatunk is volt, melyeket különböző keretben teljesítettünk; én egy helyi iskolában voltam egy nagyon hozzáértő nővér vezetése alatt.

A másik lényeges elem a különféle témákra fókuszáló oktatások, melyeket szakemberek tartottak, s amelyek egyik része Vechtaban, másik része különböző egyéb helyeken, mint például Berlin, Bécs, Paderborn került lebonyolításra. Ezek keretében képzést kaptunk rendtörténetből, prédikációból, rendi teológiából, lelkiségből, Szent Tamás és Eckhart Mester teológiájából is többek között.

Zarándoklat

A novíciátus kiemelten fontos eseménye volt az összeurópai novícius találkozó a spanyolországi Caleruegában. Mi ezt összekötöttük egy tartalmas zarándoklattal, melynek során megismertük közelebbről azokat a helyeket, amelyek a rend történetének kezdeténél nagy jelentőséggel bírtak, úgy mint Toulouse, Carcassonne, Prouille, Fanjeaux. Ezen kívül meglátogattuk a híres, Le Corbusier által tervezett La Tourette rendházat, és Lourdesban is megfordultunk.

Különösen örömteli élmény volt a jól szervezett hatnapos összejövetelen a Szent Domonkos életének kezdetéhez köthető fontos helyszíneket megismerni, együtt kirándulni, s a többi európai novíciussal a kapcsolatokat építeni; megtapasztalni a rend egységét a sokszínűségben.

Fogadalom

Az utolsó hónapok a még hátralévő stúdiumok ütemezése és a studentátusra való előkészület okán igen sűrűre sikeredtek. Felemelő volt azonban, amikor megtudtuk, hogy mindannyian tehetünk fogadalmat a novíciátusból. Igyekeztünk lassan elbúcsúzni a testvérektől, hiszen a studentátusban egészen más tájak felé indultunk, távol Vechtától.

Bizony magam is nagyon megkedveltem az ottani testvéreket, Ginnel, a macskával együtt, így nem volt könnyű egy bő év után elszakadni tőlük, de a rend keretében mindig tudjuk tartani a kapcsolatot, s nagyobb dolog köt minket össze, mint a távolság, amely elválaszt. A fogadalom előtt a zűrzavaros hónapok után egy hét elmélyült lelkigyakorlat segített minket abban, hogy a novíciátusi időszak elteltével a fogadalomra, s az általa elénk táruló új formációs szakaszra tudjunk összpontosítani.

Szentmise a domonkos síroknál

□ TAKÁCS EDIT DOMINIKA

Isten csodálatos idővel ajándékozott meg bennünket 2024. november 9-én, amikor Andrzej atya immár harmadszor, (2022,2023,2024 november) mutatott be szentmisét a domonkos halottakért sírjaik közelében az Új Köztemetőben.

Nagy öröm volt együtt lenni és imádkozni minden domonkos halottért és családjaink halottaiért.
Köszönjük, hogy eljöttetek!

István sok virágot-fehér krizantémot hozott- mind-egyikből jutott egy-egy szál a vázákba, Hilda és Andrzej atya sok-sok gyertyát, azoktól még szebbek lettek a sírok, a nappal versenyt ragyogva hirdették az Úrdicséretét.

Köszönet Forstner Ritának, hogy autójával kihozott a bejáratig, ahonnan Szabó Géza szállított minket a sírokhoz.

Szigeti József atyáék sírjának a felújításáért is intézzük hamarosan. Ritát kértem, hogy tegyen ki a bejárat előtt, így még BORIKA sírjánál is voltam. Ő az 1. parcellában nyugszik, a katonasírok előtt. Olyan jó volt látni, hogy még égtek a mécsesek, melyeket valószínűleg a családja gyújtott meg.

Végül többen ellátogattunk a 301-es parcellába is, és Nagy Imre sírjánál imádkoztunk hazánkért és a forradalom magyar és lengyel áldozataiért.

Nyugodjanak békében!

Beszámoló

az Árpádházi Szent Margit Budakeszi II. közösség találkozájáról.

□ TAKÁCS EDIT DOMINIKA

Az elhatározott stúdium anyagából mindannyian szorgalmasan készültünk. Nagy Szent Albert életéről szóló összeállítást tekintettünk át novemberi online találkozóinkon. Fogadjátok szeretettel az összeállítást!

Kölnben Albert tovább folytatta tudományos munkáját. Megalapította a domonkos rendi egyetemet, ún. Studium Generale-t, amelyből később, a 19. század végén kialakult a Kölni Városi Egyetem. Katedrája köré húsz nemzet növendékei sereglettek össze, közöttük Aquinói Szent Tamás is.

...

Életerejének és termékenységének titka mély imádásos életében, Istennel való kapcsolatában rejlik. Kiemelnénk két mondatát, amelyek rávilágítanak arra, hogyan is állt Isten színe előtt.

„Uram, én azt szeretném, ha szeretett akaratom szerinti ember lehetnék.”

...

„Te magad menj Istenhez. Hasznosabb ez neked, mint ha az összes égben lévő szentet Hozzá küldened.”

...

Albert számára **„minden tudomány szem, amellyel az ember Istent nézi”.**

Vágyunk arra, hogy megtaláljuk, megláthassuk azokat a szépségeket, amelyek Isten alkotásaiban ránk köszönnek. A tudományokban, pl. a természetben, de akár embertársainkban is megláthatnánk, mint egy nyitott érzékelő SZEM, hogy Isten milyen hatalmasat alkotott. És igen, jó lenne, ha ezt minden ház falára kiírhatnánk!

„Albert mikor Regensburgi püspök volt, a hívekben igen mély nyomokat hagytak prédikációi. Egy-egy alapmondatát, illusztráló képpel együtt nagy fatáblákra festették és emlékeztetőül kifüggesztették a templomokban, hogy a püspök szavai állandóan szem előtt legyenek.”

...

Egyik testvérünk ezeket a táblákat Regensburgban, a katedrálisban kialakított kápolnában látta, (ma múzeum őrzi Nagy Szent Albert használati tárgyaink egy részét.) Néhány „Albert-tábla” szavai fennmaradtak: A hamis aszkézis ellen is felemelte a szavát és így figyelmeztetett: **„Ha egy kemény szót türelmesen elviselsz Urunk szeretetében, az jobban tetszik Istennek, mint ha a hátadon szétvernél annyi seprőt, amennyi egy hold földön terem.”**

...

A zarándoklás túlbecsülésével szemben így ír: **„Ha az Úr kegyelmével állandóan bánatot indítasz a lelkedben, Istennek jobban tetszik, mint ha a világ egyik szélétől a másikig zarándokolnál.”**

...

Nagy Szent Albert maga rengeteget gyalogolt-zarándokolt, bejárta a fél világot. Isten megismeréséről vallja: **„Ha Isten titka érdekel, akkor a legszegényebb embert kérdezd, aki örömmel szegény, Isten iránti szeretetből. Ez többet tud Isten titkáról, mint a föld összes tudósai.”**

Évköszöntő

□ KÖRÖSINÉ MERKL HILDA

Legyen az Advent a belső csendben zajló lelki építkezés, töltekezés, megerősödés és a valódi készület ideje. Várjuk Megváltónk születését!

Istentől megáldott Karácsonyt és békés, tevékeny, eredményes újesztendőt kívánok minden domonkos Testvéremnek és Családjaiknak!

Az első országos találkozónkat az új évben január 25-én tarjuk a Rózsafüzér Királynéja templomban Budapesten a Thököly úton. A részletes programot januárban küldöm. Mindenkit szeretettel várunk. Így köszöntsük együtt az előttünk álló 2025-ös esztendőt és adjunk hálát az elmúlt év kegyelmeiért!

A következő találkozónkat, amint azt az új promótor atya bemutatása kapcsán írtam, **2025. május 31 -én** szombaton rendezzük ugyancsak Budapesten.

Köszönöm Istennek, JeanYves atyának, világi rendünk magyarországi promótorának és a domonkos atyáknak, a közösségek vezetőinek és minden testvéremnek az imát, az együttműködést és az együtt-gondolkodást. Köszönöm az egész közösségünk nevében Zágorhidi Czigány Balázs és Rácz Péter elkötelezett, fáradhatatlan és számunkra nélkülözhetetlen munkáját!

Nagy Gáspár:
Hótalán a hegyek inge

*Ez a tél még megváltatlan,
nincs rá mentség: fehér paplan,
se hó, se hold nem világol –
amíg fölragyog a jászol
hordjuk szívünk szakadatlan,
kormos arcot száz darabban,
nincs ajándék, semmi tömjén –
rí Boldizsár, Menyhért meg én.
Az indul el akaratlan
kinek anyála jelen van,
hótalán a hegyek inge –
el kell érnünk Betlehembe!*

DOMONKOS ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA

BOLOGNA, MONTEPULCIANO, ÚJ-POMPEI,
NÁPOLY ÉS SIENA ÉRINTÉSÉVEL

Lelkivezető: Bejczy Tibor domonkos atya

2025. szeptember 8-14. (7 nap / 6 éjszaka)

www.szentev2025.hu

Kelj útra a békédért!

VIA SACRA
zarándok utazási iroda

www.viasacra.hu | +36 20 500 5050